

Jan Kalwin o korzystaniu z dóbr doczesnych, 1536 r.

Pismo Święte poucza nas równie dobrze o tym, jakie jest prawo użytkowania dóbr ziemskich, której to rzeczy nie należy zaniedbywać, gdy chodzi o dobre przeżycie naszego żywota. Ponieważ jeśli mamy żyć, winniśmy także korzystać ze środków do życia niezbędnych. [...] Należy więc zachować pewien umiar w tym, co użytkujemy w czystym i zdrowym sumieniu, tak dla naszych potrzeb, jak i dla naszych rozkoszy. Umiar ten został nam nakazany przez Boga, kiedy On naucza, iż życie doczesne jest dla sług Jego jakby pielgrzymką, którą oni odbywają do Królestwa Niebieskiego. Jeśli musimy tylko przejść przez ziemię, to nie ulega wątpliwości, iż powinniśmy tak użytkować te oto dobra, aby przyspieszały one, a nie hamowały nasz marsz.

Źródła i materiały do nauczania historii, pod. red. S. Sierpowskiego,
Warszawa: Wyd. Graf-Punkt, 1998, s. 96.

Praca z materiałem

1. Na podstawie wiedzy pozaźródłowej wyjaśnij, kim był Jan Kalwin.
2. Określ stosunek Kalwina do dóbr doczesnych, a następnie wyjaśnij, z czego on wynikał. Wykorzystaj tekst i wiedzę pozaźródłową.
3. Odpowiedz, skąd – według autora cytowanego fragmentu – prawdziwy chrześcijanin powinien czerpać wiedzę oraz czym się kierować w życiu.